

ว้จนกรรรมการด้กเดือนในภาษาไทย: กรณึศึกษาครูกับทึษย้

นายสึทึทึชรรม อ้องวุฒึว้ฒนึ

วึทษานึพนฐึนึเป็นส่วนหนึงของกรศึกษาคามหลักรัฐรปริญญายัถษรศาสตรมหาบัฒจึต
สขาวึชษาภาษาไทย ภาควึชษาภาษาไทย
กณะยัถษรศาสตรึ จุฬาลงกรณึมหาวึทยาลึย
ปีการศึกษา ๒๕๔๕
ลึขสึทึทึช้ของจุฬาลงกรณึมหาวึทยาลึย

THE SPEECH ACT OF ADMONISHING IN THAI: A CASE STUDY OF
TEACHERS AND STUDENTS

Mr. Sittitam Ongwuttiwat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Thai

Department of Thai

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2006

Copyright of Chulalongkorn University

491965

หัวข้อวิทยานิพนธ์
โดย
สาขาวิชา
อาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์การดักเตอนในภาษาไทย: กรณีศึกษาครูกับศิษย์
นายสิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์
ภาษาไทย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐพร พานโพธิ์ทอง

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ พุกผาสุข)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐพร พานโพธิ์ทอง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อิงอร สุพันธุ์วิช)

..... กรรมการ
(อาจารย์จิราภรณ์ กัทรากานุกัทร)

สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์: วัจนกรรมการดักเตือนในภาษาไทย: กรณีศึกษากับศิษย์ (THE SPEECH ACT OF ADMONISHING IN THAI: A CASE STUDY OF TEACHERS AND STUDENTS)
อ. ที่ปรึกษา: ผศ.ดร. ณัฐพร พานโพธิ์ทอง, ๒๓๒ หน้า.

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาที่ครูใช้เพื่อดักเตือนศิษย์ในภาษาไทย ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้จากคำตอบในแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยสถานการณ์ ๕ สถานการณ์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างเป็นครูระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษาจำนวน ๑๕๐ คน จากหลากหลายสถาบัน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีทางภาษาในวัจนกรรมการดักเตือนทั้งหมด ๒๕ กลวิธี โดยเรียงลำดับตามค่าความถี่การปรากฏจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ๑.การอ้างกฎหรือสิ่งอื่นหรือบุคคลอื่นเพื่อแสดงว่าการกระทำนั้นไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม ๒.การใช้ถ้อยคำลดน้ำหนักความรุนแรง ๓.การบอกว่าการกระทำนั้นไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ๔.การแสดงการถาม ๕.การบอกผลร้ายหรืออันตรายของการกระทำนั้น ๖.การเสนอแนะ ๗.การยกตัวอย่างเหตุการณ์ให้เป็นอุทาหรณ์ ๘.การแสดงความเป็นห่วง ๙.การกล่าวลงโทษ ๑๐. การสั่งให้เลิกหรือแก้ไขการกระทำนั้น ๑๑.การเล่าหรือถามถึงเรื่องอื่นเพื่อแสดงว่าการกระทำนั้นไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ๑๒.การขอร้องให้เลิกหรือแก้ไขการกระทำนั้น ๑๓.การแสดงความสงสัยหรือประหลาดใจ ๑๔. การแสดงความผิดหวังต่อการกระทำนั้น ๑๕.การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน ๑๖. การโทษสิ่งอื่นหรือผู้อื่น ๑๗.การใช้สำนวน ๑๘.การใช้อุปมาอุปไมย ๑๙.การใช้ถ้อยคำแสดงความไม่พอใจ ๒๐. การแสดงความไม่เห็นด้วยกับการกระทำนั้น ๒๑.การแสดงว่าไม่ชอบการกระทำนั้น ๒๒.การแสดงการชม ๒๓.การให้โอกาสเลิกหรือแก้ไขการกระทำเดิม ๒๔.การปลอบผู้ฟัง ๒๕.การเสนอความช่วยเหลือ ๒๖.การแสดงความสงสารหรือเห็นใจ ๒๗. การแสดงความตระหนักในสิทธิของผู้ฟัง ๒๘.การแสดงความคาดหวังต่อผู้ฟัง และ ๒๙.การพูดตลก

เมื่อวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาทั้ง ๒๕ กลวิธีข้างต้นตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารพบว่า นอกจากกลุ่มตัวอย่างจะใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ในการดักเตือนแล้ว กลุ่มตัวอย่างยังเลือกใช้กลวิธีทางภาษาเหล่านั้นเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ โดยเรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ๑. กลวิธีทางภาษาที่ใช้เพื่อรักษาหน้าของผู้ฟัง ๒. กลวิธีทางภาษาที่ใช้เพื่อรักษาหน้าของผู้พูด(เพื่อหลีกเลี่ยงความไม่พอใจจากผู้ฟัง) ๓. กลวิธีทางภาษาที่ใช้เพื่อนำน้ำให้ผู้ฟังเชื่อถือหรือคล้อยตามวัจนกรรมการดักเตือน ๔. กลวิธีทางภาษาที่ใช้เพื่อให้ผู้ฟังเห็นภาพอย่างเป็นรูปธรรม ๕. กลวิธีทางภาษาที่ใช้เพื่อประชดประชัน และ ๖. กลวิธีทางภาษาที่ใช้เพื่อลดความตึงเครียดในการสนทนา

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดักเตือนกับสถานการณ์การกระทำผิดพบว่า สถานการณ์การกระทำผิดมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีตรงหรือกลวิธีความสุภาพของกลุ่มตัวอย่าง และจากผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าครูส่วนใหญ่คำนึงถึงความสุภาพในการแสดงวัจนกรรมการดักเตือน โดยเลือกใช้กลวิธีความสุภาพทั้งด้านลบและบวก ตัวอย่างกลวิธีความสุภาพด้านลบที่พบมาก ได้แก่ การใช้ถ้อยคำลดน้ำหนักความรุนแรง และการแสดงการถาม ส่วนกลวิธีความสุภาพด้านบวกที่พบมาก ได้แก่ การบอกผลร้ายหรืออันตรายของการกระทำนั้นเพื่อแสดงความหวังดี และการแสดงความเป็นห่วง ผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าการสื่อสารในภาษาไทยให้ความสำคัญกับความสุภาพทั้ง ๒ ด้าน

ภาควิชา.....ภาษาไทย..... ลายมือชื่อนิสิต..... สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์
สาขาวิชา.....ภาษาไทย..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา.....๒๕๔๘.....

4780215522

: MAJOR THAI

KEY WORD: ADMONISHING / PRAGMATICS / LINGUISTIC STRATEGIES / SPEECH ACT

SITTITAM ONGWUTTIWAT: THE SPEECH ACT OF ADMONISHING IN THAI: A
CASE STUDY OF TEACHERS AND STUDENTS. THESIS ADVISOR : ASST.PROF.

NATTHAPORN PANPOTHONG, Ph.D. 232 pp.

The aim of this research is to examine the linguistic strategies used by Thai teachers in the speech act of admonishing. The data is elicited by means of a questionnaire which includes 9 situations. The respondents are 150 teachers from various secondary schools and university in Bangkok and Prachuap Khiri Khan areas.

It is found that Thai teachers adopt 29 linguistic strategies in the act of admonishing. Those strategies (arranged by maximum frequency to minimum frequency) include - 1. referring to rules or the authorities. 2. adopting the strategies of hedging. 3. stating directly that what the hearer has done is wrong. 4. questioning. 5. pointing out the harmful effects of wrong-doing. 6. giving advices. 7. providing examples. 8. expressing concern. 9. stating the hearer will be punished. 10. ordering to stop the wrong-doing. 11. giving a hint. 12. requesting to stop the wrong-doing. 13. expressing doubtfulness. 14. expressing dissatisfaction. 15. using verbal irony. 16. blaming others. 17. using idioms. 18. using metaphor. 19. complaining. 20. showing disagreement. 21. dispraising. 22. praising. 23. giving an opportunity to correct the wrong-doing. 24. consoling. 25. offering help. 26. expressing sympathy. 27. realizing the hearers' privacy. 28. showing expectation. and 29. joking.

In terms of communicative functions, the 29 strategies adopted by the teachers help achieve not only the main purpose -- to admonish -- but also other functions. Those functions are- 1. to be polite to the hearer. 2. to be self-polite. 3. to persuade. 4. to be concrete. 5. to be sarcastic. and 6. to provoke humor.

The present study also examines the relation between the situations and strategy selection. It is found that the respondents adopted different strategies in different situations. However, in most of the cases, the respondents appear to concern about politeness. The finding shows that both negative politeness strategies and positive politeness strategies are exploited by the Thai respondents. The negative politeness strategies preferred by the respondents are using hedges and questioning. On the other hand, the positive ones adopted often are stating the effects that might harm the hearer and to express concern. The findings in the present study indicate that both negative and positive politeness are of equal importance in the Thai culture.

DepartmentThai.....
Field of studyThai.....
Academic year2006.....

Student's signature.....

Advisor's signature.....

Sittitam Ongwuttawat
Natthaporn Panporthong

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐพร พานโพธิ์ทอง อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งกรุณาให้แนวคิดและคำแนะนำอันทรงคุณค่า ตลอดจนตลอดเวลาตรวจทานแก้ไขวิทยานิพนธ์อย่างละเอียดด้วยความเอาใจใส่ รวมทั้งคอยห่วงใย และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมา ทุกครั้งที่ผู้วิจัยมีปัญหาหรือไม่สบายใจ หากได้เรียนปรึกษาอาจารย์ก็จะได้รับคำแนะนำและแนวทางแก้ไขเสมอ คำแนะนำและแนวทางแก้ไขของ “ครู” จึงเสมือน “แสงสว่าง” ที่ส่องประกายนำทางพา “ศิษย์” คนนี้ให้รอดพ้นจาก “ความมืดแห่งปัญญา” “ศิษย์” รู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของ “ครู” อย่างหาที่สุดมิได้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ พุกผาสุข ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำอันมีคุณค่ายิ่งและได้ตรวจแก้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้อย่างละเอียด รองศาสตราจารย์ อิงอร สุพันธุ์วิช ที่ให้ตัวอย่างและคำอธิบายที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย และอาจารย์จิราภรณ์ ภัทรภาณุภัทร ที่กรุณาตรวจแก้และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

อนึ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านทั้งคณาจารย์จากโรงเรียนหัวหิน วิทยาลัย โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนอนุเคราะห์และช่วยเหลือมาให้ศิษย์เป็นศิษย์ในวันนี้ ซึ่งศิษย์ซาบซึ้งและสำนึกในพระคุณดังกล่าวอย่างมิรู้ลืม นอกจากนี้ผู้วิจัยยังต้องขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านในทุกๆสถาบันการศึกษาที่สละเวลาอันมีค่าและให้ความกรุณาเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบข้อมูลแบบสอบถามที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ที่ขาดมิได้ผู้วิจัยต้องขอขอบคุณ พ่อ แม่ และป้าที่สนับสนุนการเรียนแก่ผู้วิจัยเสมอมา และมอบกำลังใจที่เปี่ยมไปด้วยความรักอันเป็นเสมือน “น้ำทิพย์” ที่ซโลมจิตใจให้ผู้วิจัยมุ่งมั่นทุกครั้งยามท้อแท้และอ่อนล้า รวมไปถึงคอยดูแลสุขภาพและเสียสละทุกอย่างให้ลูกและหลานคนนี้นับแต่วันที่เกิดมาขึ้นมาสู่โลก พระคุณอันยิ่งใหญ่นี้จะคงซาบซึ้งและอยู่ในใจของลูกและหลานคนนี้ตลอดไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ร่วมรุ่นในระดับปริญญาตรีและโททุกคนที่คอยเป็นกำลังใจและไต่ถามทุกข์สุขถึงน้อง เพื่อน และพี่คนนี้ตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย รวมไปถึงช่วยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ผู้วิจัยเชื่อว่ามีศรัทธาอันงดงามดังกล่าวจะคงอยู่ และมีความหมายในใจของ “พวกเรา” ตราบนานเท่านาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญแผนภูมิ	ณ
บทที่	
๑. บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
๑.๓ แนวเหตุผล ทฤษฎีสำคัญ หรือสมมติฐานของการวิจัย	๒
๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย	๓
๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัย	๔
๑.๗ วิธีดำเนินการวิจัย	๕
๑.๘ ทบทวนวรรณกรรม	๑๕
๒. กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการคัดค้าน	๒๓
๒.๑ กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการคัดค้าน	๒๓
๒.๑.๑ การอ้างกฎหรือสิ่งอื่นหรือบุคคลอื่นเพื่อแสดงว่าการกระทำนั้น ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม	๒๔
๒.๑.๒ การใช้ถ้อยคำลดน้ำหนักความรุนแรง	๒๖
๒.๑.๓ การบอกว่าการกระทำนั้นไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม	๓๒
๒.๑.๔ การแสดงการถาม	๓๓
๒.๑.๕ การบอกผลร้ายหรืออันตรายของการกระทำนั้น	๓๕
๒.๑.๖ การเสนอแนะ	๔๐
๒.๑.๗ การยกตัวอย่างเหตุการณ์ให้เป็นอุทาหรณ์	๔๒
๒.๑.๘ การแสดงความเป็นห่วง	๔๕

๒.๑.๕ การกล่าวลงโทษ.....	๔๖
๒.๑.๑๐ การสั่งให้เลิกหรือแก้ไขการกระทำนั้น	๔๗
๒.๑.๑๑ การเล่าหรือถามถึงเรื่องอื่นเพื่อบอกว่าการกระทำนั้นไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม.....	๔๘
๒.๑.๑๒ การขอร้องให้เลิกหรือแก้ไขการกระทำนั้น.....	๕๐
๒.๑.๑๓ การแสดงความสงสัยหรือประหลาดใจ	๕๒
๒.๑.๑๔ การแสดงความผิดหวังต่อการกระทำนั้น.....	๕๓
๒.๑.๑๕ การใช้ถ้อยคำนัยผกผัน	๕๔
๒.๑.๑๖ การโทษสิ่งอื่นหรือผู้อื่น	๖๐
๒.๑.๑๗ การใช้สำนวน	๖๑
๒.๑.๑๘ การใช้อุปลักษณ์.....	๖๒
๒.๑.๑๙ การใช้ถ้อยคำแสดงความไม่พอใจ	๖๓
๒.๑.๒๐ การแสดงความไม่เห็นด้วยกับการกระทำนั้น.....	๖๔
๒.๑.๒๑ การแสดงว่าไม่ชอบการกระทำนั้น	๖๕
๒.๑.๒๒ การแสดงการชม	๖๕
๒.๑.๒๓ การให้โอกาสเลิกหรือแก้ไขการกระทำเดิม.....	๖๖
๒.๑.๒๔ การปลอบผู้ฟัง.....	๖๗
๒.๑.๒๕ การเสนอความช่วยเหลือ.....	๖๗
๒.๑.๒๖ การแสดงความสงสารหรือเห็นใจ	๖๘
๒.๑.๒๗ การแสดงความตระหนักในสิทธิของผู้ฟัง	๖๘
๒.๑.๒๘ การแสดงความคาดหวังต่อผู้ฟัง.....	๖๘
๒.๑.๒๙ การพูดตลก	๗๐
๒.๒ วัตถุประสงค์ของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดัดเตือน	๗๕
๒.๒.๑ วัตถุประสงค์ของการอ้างกฎหรือสิ่งอื่นหรือบุคคลอื่นเพื่อแสดงว่าการกระทำนั้น ไม่ถูกต้องไม่เหมาะสม	๗๕
๒.๒.๒ วัตถุประสงค์ของการใช้ถ้อยคำลดน้ำหนักความรุนแรง.....	๗๖
๒.๒.๓ วัตถุประสงค์ของการบอกว่าการกระทำนั้นไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม	๗๗
๒.๒.๔ วัตถุประสงค์ของการแสดงการถาม.....	๗๘

๒.๒.๕	วัตถุประสงค์ของการบอกผลร้ายหรืออันตรายของการกระทำนั้น.....	๗๕
๒.๒.๖	วัตถุประสงค์ของการเสนอแนะ.....	๗๕
๒.๒.๗	วัตถุประสงค์ของการยกตัวอย่างเหตุการณ์ให้เป็นอุทาหรณ์.....	๘๐
๒.๒.๘	วัตถุประสงค์ของการแสดงความเป็นห่วง.....	๘๒
๒.๒.๙	วัตถุประสงค์ของการกล่าวลงโทษ.....	๘๒
๒.๒.๑๐	วัตถุประสงค์ของการสั่งให้เลิกหรือแก้ไขการกระทำนั้น.....	๘๓
๒.๒.๑๑	วัตถุประสงค์ของการเล่าหรือถามถึงเรื่องอื่นเพื่อบอกว่าการกระทำนั้น ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม.....	๘๔
๒.๒.๑๒	วัตถุประสงค์ของการขอร้องให้เลิกหรือแก้ไขการกระทำนั้น.....	๘๕
๒.๒.๑๓	วัตถุประสงค์ของการแสดงความสงสัยหรือประหลาดใจ.....	๘๖
๒.๒.๑๔	วัตถุประสงค์ของการแสดงความผิดหวังต่อการกระทำนั้น.....	๘๗
๒.๒.๑๕	วัตถุประสงค์ของการใช้ถ้อยคำนัยผกผัน.....	๘๘
๒.๒.๑๖	วัตถุประสงค์ของการโทษสิ่งอื่นหรือผู้อื่น.....	๙๐
๒.๒.๑๗	วัตถุประสงค์ของการใช้สำนวน.....	๙๑
๒.๒.๑๘	วัตถุประสงค์ของการใช้อุปถัมภ์.....	๙๒
๒.๒.๑๙	วัตถุประสงค์ของการใช้ถ้อยคำแสดงความไม่พอใจ.....	๙๔
๒.๒.๒๐	วัตถุประสงค์ของการแสดงความไม่เห็นด้วยกับการกระทำนั้น.....	๙๕
๒.๒.๒๑	วัตถุประสงค์ของการแสดงว่าไม่ชอบการกระทำนั้น.....	๙๖
๒.๒.๒๒	วัตถุประสงค์ของการแสดงการชม.....	๙๗
๒.๒.๒๓	วัตถุประสงค์ของการให้โอกาสเลิกหรือแก้ไขการกระทำเดิม.....	๙๗
๒.๒.๒๔	วัตถุประสงค์ของการปลอบผู้ฟัง.....	๙๘
๒.๒.๒๕	วัตถุประสงค์ของการเสนอความช่วยเหลือ.....	๙๙
๒.๒.๒๖	วัตถุประสงค์ของการแสดงความสงสารหรือเห็นใจ.....	๑๐๐
๒.๒.๒๗	วัตถุประสงค์ของการแสดงความตระหนักในสิทธิของผู้ฟัง.....	๑๐๑
๒.๒.๒๘	วัตถุประสงค์ของการแสดงความคาดหวังต่อผู้ฟัง.....	๑๐๑
๒.๒.๒๙	วัตถุประสงค์ของการพูดตลก.....	๑๐๒
๒.๓	การปรากฏร่วมของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดัดเตือน.....	๑๑๒
๒.๓.๑	การปรากฏร่วมของกลวิธีทางภาษาที่มีจำนวนกลวิธีทางภาษา ๒ กลวิธี.....	๑๑๓

๒.๓.๒ การปรากฏร่วมของกลวิธีทางภาษาที่มีจำนวนกลวิธีทางภาษา มากกว่า ๒ กลวิธี.....	๑๑๖
๒.๓.๓ สรุปภาพรวมการปรากฏร่วมของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการ ดักเตือน.....	๑๒๕
๒.๔ การไม่แสดงการดักเตือนและการแสดงการดักเตือน โดยใช้วิธีอื่น.....	๑๓๐
๒.๔.๑ การไม่แสดงการดักเตือน.....	๑๓๐
๒.๔.๒ การแสดงการดักเตือน โดยใช้วิธีอื่น.....	๑๓๖
๒.๕ ภาพรวมของผลการวิจัย.....	๑๓๘
๓. ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดักเตือนกับสถานการณ์ การกระทำผิดและการเปรียบเทียบผลการวิจัยเรื่องวจนกรรมการดักเตือนในภาษาไทยกับ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๑๔๑
๓.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดักเตือนกับสถานการณ์ การกระทำผิด.....	๑๔๑
๓.๑.๑ กลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดักเตือนในสถานการณ์การ กระทำผิดต่างๆ.....	๑๔๑
๓.๑.๒ สรุปภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรม การดักเตือนกับสถานการณ์การกระทำผิดต่างๆ.....	๑๕๐
๓.๒ เปรียบเทียบผลการวิจัยเรื่องวจนกรรมการดักเตือนในภาษาไทยกับงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง.....	๑๕๕
๓.๒.๑ เปรียบเทียบผลการวิจัยเรื่องการแสดงวจนกรรมการดักเตือนในวัฒนธรรมไทย กับวัฒนธรรมอื่น.....	๑๕๕
๓.๒.๒ เปรียบเทียบผลการวิจัยเรื่องกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดักเตือน กับวจนกรรมประเภทอื่นที่กล่าวถึงพฤติกรรมหรือการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมของผู้ฟัง.....	๑๕๑
๓.๒.๓ เปรียบเทียบผลการวิจัยเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในบริบทของการ แสดงวจนกรรมการดักเตือนกับบริบทอื่น.....	๑๕๓

๔. บทสรุป.....	๑๕๖
๔.๑ สรุปผลการวิจัย.....	๑๕๖
๔.๒ อภิปรายผลการวิจัย.....	๒๐๓
๔.๓ ข้อเสนอแนะ.....	๒๐๔
รายการอ้างอิง.....	๒๐๕
ภาคผนวก.....	๒๑๑
ภาคผนวก ก.....	๒๑๒
ภาคผนวก ข.....	๒๑๕
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	๒๓๒

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๑.แสดงการเปรียบเทียบเงื่อนไขของวัจนกรรมการดักเตือนกับวัจนกรรมการเตือน.....	๖
๒.แสดงการเปรียบเทียบเงื่อนไขของวัจนกรรมการดักเตือนกับวัจนกรรมการปรึกษา การบ่น และการวิจารณ์.....	๗
๓.แสดงการเปรียบเทียบเงื่อนไขของวัจนกรรมการดักเตือนกับวัจนกรรมการแนะนำ และการสั่งสอน.....	๘
๔.แสดงความถี่ของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดักเตือน.....	๗๑
๕. แสดงประเภทของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดักเตือน.....	๗๔
๖.แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการอ้างกฎหรือสิ่งอื่นหรือบุคคลอื่น เพื่อแสดงว่าการกระทำนั้น ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม.....	๗๖
๗.แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการใช้ถ้อยคำลดน้ำหนัก ความรุนแรง.....	๗๗
๘. แสดงแสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการบอกว่าการกระทำนั้น ไม่ดี ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม.....	๗๘
๙. แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการแสดงการถาม.....	๗๙
๑๐.แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการบอกผลร้ายหรืออันตรายของ การกระทำนั้น.....	๗๙
๑๑.แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการเสนอแนะ.....	๘๐
๑๒.แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการยกตัวอย่างเหตุการณ์ให้ เป็นอุทาหรณ์.....	๘๒
๑๓.แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการแสดงความเป็นห่วง.....	๘๓
๑๔.แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการกล่าวลงโทษ.....	๘๓
๑๕.แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการสั่งให้เลิกหรือแก้ไข การกระทำนั้น.....	๘๔
๑๖. แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการเล่าหรือถามถึงเรื่องอื่นเพื่อบอกว่า การกระทำนั้น ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม.....	๘๕
๑๗.แสดงวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการขอร้องให้เลิกหรือแก้ไข การกระทำนั้น.....	๘๖

๑๘. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการแสดงความสงสัยหรือ ประหลาดใจ	๘๗
๑๙. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการแสดงความผิดหวังต่อ การกระทำนั้น	๘๘
๒๐. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการใช้ถ้อยคำนัยพหุผัน	๙๐
๒๑. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการโทษสิ่งอื่นหรือผู้อื่น	๙๑
๒๒. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการใช้สำนวน	๙๒
๒๓. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการใช้อุปลักษณ์	๙๔
๒๔. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการใช้ถ้อยคำแสดงความ ไม่พอใจ	๙๕
๒๕. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการแสดงความไม่เห็นด้วยต่อ การกระทำนั้น	๙๖
๒๖. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการแสดงว่าไม่ชอบการ กระทำนั้น	๙๗
๒๗. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการแสดงการชม	๙๗
๒๘. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการปลอบผู้ฟัง	๙๘
๒๙. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของให้โอกาสเลิกหรือแก้ไขการ กระทำเดิม	๙๙
๓๐. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการเสนอความช่วยเหลือ	๑๐๐
๓๑. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการแสดงความสงสาร หรือเห็นใจ	๑๐๐
๓๒. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการแสดงความตระหนักใน สิทธิของผู้ฟัง	๑๐๑
๓๓. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการแสดงความคาดหวังต่อผู้ฟัง	๑๐๒
๓๔. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของการพูดตลก	๑๐๓
๓๕. แสดงวัตถุประสงค่อื่นนอกเหนือจากการดักเตือนของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏใน วัจนกรรมการดักเตือน	๑๐๔
๓๖. แสดงวัตถุประสงค่อื่นต่างจากนอกเหนือจากการดักเตือนของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏใน วัจนกรรมการดักเตือน	๑๐๖

๓๗. แสดงค่าความถี่แสดงค่าความถี่ของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือน ตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร	๑๐๕
๓๘. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนใน สถานการณ์ที่ผู้ฟังมาเข้าเรียนสายเป็นประจำ	๑๔๒
๓๙. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนตาม วัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังมาเข้าเรียนสายเป็นประจำ	๑๔๔
๔๐. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนใน สถานการณ์ที่ผู้ฟังชอบแต่งตัวหล่อแหลมและกลับบ้านดึกเป็นประจำ	๑๔๗
๔๑. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนใน สถานการณ์ที่ผู้ฟังชอบแต่งตัวหล่อแหลมและกลับบ้านดึกเป็นประจำ	๑๔๘
๔๒. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนใน สถานการณ์ที่ผู้ฟังคิดนูหรืออย่างหนัก	๑๕๑
๔๓. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจน กรรมการดัดเดือนตาม วัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังคิดนูหรืออย่างหนัก	๑๕๓
๔๔. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนใน สถานการณ์ที่ผู้ฟังกินยาลดความอ้วน โดยไม่ได้อยู่ใน ความควบคุมของแพทย์	๑๕๕
๔๕. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนตาม วัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังกินยาลดความอ้วน โดยไม่ได้อยู่ใน ความควบคุมของแพทย์	๑๕๗
๔๖. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนใน สถานการณ์ที่ผู้ฟังใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยถึงกับ ไม่มีเงินสำหรับลงทะเบียนเรียน	๑๖๐
๔๗. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนตาม วัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือยถึงกับ ไม่มีเงิน สำหรับลงทะเบียนเรียน	๑๖๒
๔๘. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนใน สถานการณ์ที่ผู้ฟังเล่นการพนันหลังเลิกเรียนเป็นประจำ	๑๖๔
๔๙. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวจนกรรมการดัดเดือนตาม วัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังเล่นการพนันหลังเลิกเรียน เป็นประจำ	๑๖๖

ตารางที่

๕๐.แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดัดเดือน
ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพื่อน เพศตรงข้าม ๑๖๘

๕๑.แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดัดเดือนตาม
วัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพื่อนเพศ
ตรงข้าม ๑๖๐

๕๒. แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดัดเดือน
ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังมีพฤติกรรมชอบคบกับนักเลงอันธพาลและก่อเรื่องทะเลาะวิวาท
อยู่เป็นประจำ..... ๑๖๒

๕๓.แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดัดเดือนตาม
วัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังมีพฤติกรรมชอบคบกับนักเลง
อันธพาลและก่อเรื่องทะเลาะวิวาทอยู่เป็นประจำ ๑๖๔

๕๔.แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดัดเดือน
ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังมีพฤติกรรมชอบแสดงกิริยาหรือกล่าววาจาไม่สุภาพกับบุคคลอื่น
อยู่เป็นประจำ..... ๑๖๖

๕๕.แสดงค่าความถี่การปรากฏของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดัดเดือน
ตามวัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้ฟังมีพฤติกรรมชอบแสดงกิริยา
หรือกล่าววาจาไม่สุภาพกับบุคคลอื่นเป็นประจำ..... ๑๖๘

๕๖.แสดงการเปรียบเทียบค่าความถี่ของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดัดเดือน
ในแต่ละสถานการณ์การกระทำผิด ๑๘๑

๕๗.แสดงการเปรียบเทียบค่าความถี่ของกลวิธีทางภาษาที่ปรากฏในวัจนกรรมการดัดเดือน
ตามวัตถุประสงค์ที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์การกระทำผิด ๑๘๕

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
๑.แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการ “ดักเดือน” และ “เดือน” ตามความเข้าใจของผู้ใช้ ภาษาไทย.....	๖
๒.แสดงทางเลือกของกลวิธีต่างๆที่ใช้เมื่อจะทำวัจนกรรมที่เสี่ยงต่อการทำให้คู่สนทนา เสียหน้า.....	๑๘